

Herr Helder.

G'stehn Se-n-is uf's wenigst nur, ass Sie ne wichtiger Grund hän, uns d'Herkunft vo Ihrem Vermöge z'verheimle!...

Herr Fix.

Isch's nur das? eh bien jo, Himmel an dr Bettlade! ich ha ne wichtiger Grund... ich ha zehne, ich ha hundert!... (er isch ganz üsser sich).

Herr Helder.

Drum, wil mr Sie fir dr ehrligste Mensch vo dr Welt halte...

Elise.

So thien mir nitt mehr verlange...

Herr Fix (rühiger).

Das kostet Mieih!... (züem Elise) Bös Kind!... Dü bisch denn recht pressiert, Di alter Vater z'verlo, kännsch nitt noch ebbe fünf oder sechs Jahr warte?...

Herr Helder.

Worum nitt gar fufzehne!

Elise.

De weisch jo wohl, Vater, mr gehn jo nitt vo Dir furt...

Herr Fix (lipft d'Achsle).

's isch eithüen... Dü hasch e dumme-n-Idee g'ha, Dich in dà grosse Schlingel do z'verliewel!...

Herr Helder.

Merci, Schwiegervater...

Herr Fix (züem Elise).

Zeig jetz... wenn Dü ihn nitt hirothe thàtsch, miech's Dr ebbes?...

Elise.

Liewer sterwe, Vater!

Herr Fix (ängstlig).

Güet, güet... De hasch mr's scho-n-emol g'sait! (fir sich) wenn's nitt wege dem gsi wär, so hätt ich mich nie entschlosse... (er losst e Sifzer üs grift sine Bankezettel dur si alter Kittel dure). Un jetz gàn ihr eüch e Schmutz vor mir (se schmutze enander). So, un jetz an d'Arwet... denn 's Vermöge vo meiner Tochter soll nitt vom Mole abhalte, Herr Helder...

Herr Helder.

Ich ha nur desto mehr Müeth, Herr Fix, ich ha mr vorgnu, ewe-n-eso ne grosse Eh'stir z'bringe as 's Lisele... un ich bringe se!... awer z'erst wa mr dr Hochzeitstag b'stimme... (me hört rede duss).

Herr Fix (unrühig).

's kunnt Ebber... kumm, Lisele, heim (er läuft hin un her) kumm, kumm, ich will vo Nieme nit wisse.

Elise.

's kunnt wohrschinlig Nieme züe uns, Vater... mir kenne jo Nieme... (me hört dr Herr Finot un d'Fraü Simon dispetire duss).

Herr Helder (züem Elise).

Was hat er (er zeigt uf dr Herr Fix).

Elise.

Allewil die Nervekrankhet... er zittert vor jeder fremde Stimm...

IV. Uftritt.

D'Gliche, derno Herr Finot un Fraü Simon.

Herr Finot (kunnt ine. Fraü Simon blibt unter dr Thüre steh).

Aha!... do isch er jo (er zeigt uf dr Herr Helder. D'Fraü Simon lipft d'Achsle, macht d'Thüre züe un geht). Sie